

Τα Ελευθέρια της Θράκης.

Γράφει ο Απόστολος Παπαδημητρίου.

Στις 14 Μαΐου γιορτάστηκε η εκατονταετία από την απελευθέρωση της Θράκης. Στο μήνυμά της η πρόεδρος της δημοκρατίας αναφέρθηκε στην ενσωμάτωση του διαμερίσματος αυτού στη χώρα μας. Κάποιοι το 2012 είχαν κάνει λόγο για κατάληψη της Μακεδονίας, ιδιαίτερα της Θεσσαλονίκης. Φαίνεται ότι οι λέξεις ελευθερία, απελευθέρωση δεν είναι πολύ συμπαθείς στους Νεοέλληνες. Έχοντας λησμονήσει τον ζυγό αιώνων, 6 της Θράκης και 5 της Μακεδονίας, αναγκαζόμαστε να γιορτάζουμε τις επετείους με τρόπο, ώστε να μη θίξουμε τους άκρως προκλητικούς γείτονές μας, οι οποίοι γιορτάζουν ακόμη πανηγυρικότατα την άλωση της Κωνσταντινούπολης από τους προγόνους τους, λίγους Οθωμανούς και αρκετούς εξισλαμισμένους Ρωμηούς.

Η Θράκη «απελευθερώθηκε», κατά τον πρώτο βαλκανικό πόλεμο, από τον βουλγαρικό στρατό. Θέτουμε τη λέξη σε εισαγωγικά, γιατί η κατάσταση επιδεινώθηκε με την αλλαγή του δυνάστη. Οι Βούλγαροι είχαν δείξει την άγρια διάθεση εκβουλγαρισμού, δεκαετίες πριν οι Νεότουρκοι εκδηλώσουν παρόμοια εκτουρκισμού. Οι σφαγές Ελλήνων τόσο στη Μακεδονία, όσο και σε βουλγαρικές πόλεις ήταν εφαρμογή σχεδίου και όχι μεμονωμένες εκδηλώσεις φανατικών εθνικιστών. Η απληστία των Βουλγάρων προκάλεσε τον δεύτερο βαλκανικό πόλεμο, κατά τον

οποίο απώλεσαν την Ανατολική Μακεδονία και μέρος της Ανατολικής Θράκης. Η δυτική Θράκη έμεινε υπό την κατοχή τους. Ακολούθησε ο Α΄ μεγάλος πόλεμος, κατά τον οποίο η Βουλγαρία συμμαχισε με τους ηττημένους. Ήταν επακόλουθο της μέριμνας των ισχυρών να εγκαταστήσουν ως βασιλιά στο νεοσύστατο (1878) κράτος γόνου γερμανικής κατάγωγής. Η Ελλάδα σύρθηκε σ' εκείνον τον πόλεμο, στον οποίο διακυβεύτηκαν μεγάλα οικονομικά συμφέροντα ιδίως στη Μέση Ανατολή (πετρέλαιο). Είχε προηγηθεί η φρικτή διχόνοια, λόγω της αντιπαράθεσης των εκπροσώπων των ξένων συμφερόντων στη χώρα μας, και ο διαμελισμός της χώρας σε δύο τμήματα! Ο πόλεμος έληξε (1918) και η χώρα μας είχε κάθε δικαίωμα να αξιώσει να προσαρτηθούν σ' αυτήν εδάφη με ελληνικό πληθυσμό, που κατείχαν οι Βούλγαροι. Όπως και στην περίπτωση της Θεσσαλονίκης, την οποία κάποιοι ανθέλληνες ελληνικής καταγωγής χαρακτηρίζουν πολυπολιτισμική πόλη, έτσι και στην περίπτωση της Θράκης κάποιοι βυσσοδομούν. Ήταν η Θράκη ελληνική; Απαντούν καταφατικά οι εμπαιθείς ανθέλληνες μόνο όταν αναφέρονται στον Ορφέα και στον Δημόκριτο. Θεωρούν ως τετελεσμένες τις πληθυσμιακές αλλοιώσεις που επέφερε ο κατακτητής. Στην περίπτωση της Θεσσαλονίκης, ο σουλτάνος είχε προσφέρει φιλοξενία στους διωγμένους από την Ισπανία Εβραίους και καλά έκανε. Αυτό δεν σημαίνει ότι οι φιλοξενηθέντες αποκτούν δικαιώματα στον τόπο, που τους δέχθηκε. Η Μακεδονία ήταν είναι και θα είναι ελληνική. Και η Μακεδονία ελευθερώθηκε από τον ελληνικό στρατό, δεν προσαρτήθηκε, ως κατακτηθείσα, στην ελληνική επικράτεια.

Σε αντίθεση προς τη Μακεδονία, στη Θράκη είχε συντελεσθεί έντονη δημογραφική αλλοίωση. Οι Βούλγαροι κατακτητές είχαν εξαναγκάσει σε εγκατάλειψη των πατρογονικών τους εστιών Έλληνες και μουσουλμάνους. Μόνο οι υπάλληλοι Βούλγαροι με τις οικογένειές τους ανήλθαν σε 20.000! Σ' αυτούς ας προσθέσουμε εμπόρους και άλλους. Η Θράκη περιήλθε υπό γαλλική κατοχή με τη λήξη του πολέμου. Μήνες μετά την απόβαση του ελληνικού στρατού στη Σμύρνη, επέτρεψαν στον ελληνικό στρατό να προελάσει και καταλάβει, όπως έγραψαν, την Ξάνθη και μόνο (Οκτώβριος 1919). Ήδη όμως, κατ' απαίτηση των «συμμάχων» μας Γάλλων ο ελληνικός στρατός είχε εμπλακεί στον ρωσικό εμφύλιο πόλεμο στην αρχή εκείνου του έτους! Έχει γραφεί ότι οι Γάλλοι, πού σύντομα έδειξαν τα ανθελληνικά τους αισθήματα στη Μικρά Ασία, είχαν εκβιάσει τον Βενιζέλο με τη μη παραχώρηση της δυτικής Θράκης,

αν αρνείτο να εμπλακεί η Ελλάδα στον εμφύλιο εκείνο. Αλήθεια ή ψέμμα; Κάποτε θα αποκαλυφθεί. Οι Γάλλοι γνωστοποίησαν την πρόθεσή τους να διενεργήσουν τάχιστα απογραφή στη Θράκη, περιφρονώντας την πρόταση της ελληνικής κυβέρνησης να δοθεί πίστωση χρόνου στους Έλληνες πρόσφυγες να επανέλθουν. Έτσι στην απογραφή εκείνη, που έδειξε ως κυρίαρχο στοιχείο το μουσουλμανικό (50%), Έλληνες απογράφηκαν το 15% περίπου και Βούλγαροι το 35% περίπου. Αντίστροφα περίπου ήταν τα ποσοστά Ελλήνων – Βουλγάρων σύμφωνα με στοιχεία του Οικουμενικού Πατριαρχείου (1914). Μόλις τον Νοέμβριο του 1919 η Βουλγαρία αναγκάστηκε να αποσύρει τους υπαλλήλους της από τη Δυτική Θράκη. Η συμφορά της Μικρασίας έφερε τη Θράκη σε ιδιότυπη κατάσταση, αφού με τη συμφωνία της Λωζάνης εξαιρέθηκαν από την ανταλλαγή οι μουσουλμάνοι της Δυτικής Θράκης και οι Ρωμηοί της Πόλης. Μάλιστα ο Βενιζέλος, κατ' απαίτηση του Κεμάλ, εκδίωξε από την ελληνική Θράκη όλους τους αντικαθεστωτικούς Παλαιότουρκους, οι οποίοι εγκαταστάθηκαν στη Συρία.

Μετά τον Β' μεγάλο πόλεμο και την ένταξή μας στο ΝΑΤΟ, η Θράκη εγκαταλείφθηκε από τις ελληνικές κυβερνήσεις, με συνέπεια να περιέλθει ο έλεγχος στο τουρκικό προξενείο της Κομοτηνής. Η άφρων πολιτική οδήγησε τους Πομάκους στην αγκαλιά της Άγκυρας. Υποχρεώθηκαν αυτοί να διδάσκονται τα παιδιά τους την τουρκική στα δημοτικά σχολεία και υφίσταντο υπέρμετρο ταλανισμό από την κρατική γραφειοκρατία. Το προξενείο με απειλές και προσφορές τόσο προς τους Πομάκους όσο και προς τους Ρομά, έχει θέσει υπό τον έλεγχό του μεγάλη μερίδα του πληθυσμού τους! Σ' αυτό συνέβαλαν τα μέγιστα και πλείστοι εντόπιοι «χριστιανοί» πολιτικοί, οι οποίοι αδιαφορούσαν για τις προκλητικές ενέργειες των υπαλλήλων του προξενείου και των ψευτομουφτήδων, προκειμένου να εξασφαλίσουν την εκλογική τους επιτυχία. Ήδη η Άγκυρα έχει σχεδιάσει τη σημαία της Δυτικής Θράκης, την οποία με καμάρι αναρτούν στο έδαφός της οι προσκεκλημένοι από την ελληνική Θράκη. Και δεν είναι λίγοι εκείνοι οι Έλληνες (;), που και στην περίπτωση της Θράκης κραυγάζουν, όπως και στην περίπτωση της Μακεδονίας υπέρ του δικαιώματος αυτοπροσδιορισμού των μουσουλμάνων ως Τούρκων, καταπατώντας τη συνθήκη της Λωζάνης και, το χειρότερο, αποφεύγοντας να καταγγείλουν την τρομοκρατία σε βάρος των Πομάκων. Μάλιστα κάποιοι «υπέρμαχοι των ανθρωπίνων δικαιωμάτων» είχαν επικρίνει την Εκκλησία της Ελλάδος για τη μονομερή

ενίσχυση των χριστιανών γονέων, που φέρουν τρίτο παιδί στον κόσμο! Η ενέργεια εκείνη της Εκκλησίας είχε αποδώσει κάποιους καρπούς, οι κυβερνήσεις όμως εξακολουθούν να θεωρούν πολύ μακριά την Θράκη. Όσο για το δημογραφικό πρόβλημα, το πλέον καυτό στη χώρα μας, οι υπέρμαχοι των πολυπολιτισμικών κοινωνιών αισιοδοξούν ότι θα λυθεί μέσω της αθρόας μετανάστευσης!

Πρόσφατα η επιχείρηση αθρόας εισβολής μεταναστών, που βαπτίζονται έντεχνα πρόσφυγες, με την αμέριστη και εμφανή υποστήριξη της γείτονος χώρας προκάλεσε κάποιον προβληματισμό. Η επιχείρηση έληξε με την επιτυχή απόκρουση των εισβολέων. Για μία ακόμη φορά δείχθηκε ότι δεν έχουμε «συμμάχους» και «εταίρους». Η εισβολή δεν πρόκειται να παύσει. Απλά κερδήθηκε μια μάχη. Η Θράκη θυμίζει κάποια άλλη περιοχή της Βαλκανικής, κοιτίδα ενός έθνους, το οποίο υποχρεώθηκε να την εγκαταλείψει, κατ' απαίτηση των ισχυρών, υπέρ εγκατασταθέντων εκεί με τη βοήθεια των κατακτητών και παραμεινάντων μετά τον πόλεμο με τη στήριξη του νέου ισχυρού άνδρα της χώρας. Βέβαια σημαντική υπήρξε και εκεί η παραμέληση του δημογραφικού προβλήματος, το οποίο τιμωρεί σκληρά εκείνους που αμελούν την επίλυσή του.

Πηγή : <https://www.antibaro.gr/article/>